

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnč/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200278
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa P., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody I., proti odporcom označeným ako: 1/ Predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava a 2/ Najvyšší súd Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Podaním, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Žiline dňa 11.04.2012 navrhovateľ žiadal o začatie konania o návrhu podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a uložiť odporcom ako správnym orgánom vydať rozhodnutia vo veci Nob 146/2010 vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky do 3 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením z 05.06.2012, č. k. 20S/30/2012-22 postúpil vec na konanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Najvyšší súd skúmajúc podmienky, za ktorých môže vo veci konať zistil, že v tej istej veci (vydanie

rozhodnutia vo veci Nob 146/2010) navrhovateľ podal návrh na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 27.10.2010, o ktorom najvyšší súd uznesením z 22.12.2010 sp. zn. 4Sžnč/3/2010 rozhodol tak, že návrh zamietol z dôvodu, že súd nie je orgánom verejnej správy. Na prípadnú nečinnosť súdu nie je možné aplikovať ustanovenie § 250t OSP, ktoré upravuje konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.01.2011.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Nakoľko o návrhu navrhovateľa konať a rozhodnúť vo veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod č. Nob 146/2010 bolo už raz právoplatne rozhodnuté a predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je ani pasívne procesným subjektom pre konanie v danej veci, najvyšší súd podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP musel pre nedostatok podmienok konania konanie zastaviť.

Napriek tomu dáva najvyšší súd navrhovateľovi opätovne do pozornosti, že pasívna procesná legitimácia orgánu verejnej správy je procesnou podmienkou konania, ktorá nebola splnená, pretože súd (a ani jeho predseda) pri svojej rozhodovacej činnosti (teda aj pri vykonaní zmenkového protestu) nie je orgánom verejnej správy. Na prípadnú nečinnosť súdu nie je možné aplikovať ustanovenie § 250t OSP, ktoré upravuje konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Okrem toho nemožno v danej veci opomenúť ani skutočnosť, že navrhovateľ bol listom z 30.09.2010 č. Nob 146/2010 riadne poučený, že v zmysle § 79 zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový - na vykonanie súdneho protestu zmenky je vecne príslušný okresný súd.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle 250t ods. 5 OSP v spojení s § 250t ods. 8 a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, nakoľko konanie bolo zastavené, a súd vzhľadom na zhora uvedené zákonné ustanovenia zistil, že neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady trov konania v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá OSP.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.